ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ Θ. ΚΟΥΤΣΙΔΗ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Αριθ. 225 Σμύρνη, 24 Ἀπριλίου 1873. Ἔτος Δ'

Συντάκται. Γ. ΚΑΡΥΔΗΣ καὶ ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

ΣΜΥΡΝΗ.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΤΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

Διευθυντὴς Ὁ ἐκ τῶν Συντακτῶν Γ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

19

Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίας, ἐν Σμύρνῃ Εἰκοσάρια ΤΡΙΑ, ἐκτὸς τῆς Σμύρνης Εἰκοσάρια ΤΕΣΣΑΡΑ. Ἑξάμηνος ἀναλόγως. Τιμὴ καταχωρίσεως διατριβῶν, εἰδοποιήσεων καὶ λοιπῶν κατ' ἀποκοπήν.
Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον εἰς τὸν Διευθυντὴν Γ. ΚΑΡΥΔΗΝ, δίοδος Τσιγκιρλάρα, ἀριθ. 7, εἰς «Γιαλήδικα» Τὰ πρὸς δημοσίευσιν διδόμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Σμύρνη, τὴν 24 Ἀπριλίου 1873.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΒΙΕΝΝΗ, 19)1 Μαΐου.— Τὸ χρηματιστήριον εἶναι ἔτι ἐν χαλαρώσει.

Ἡ ἔναρξις τῆς Ἐκθέσεως ἐγένετο σήμερον τὴν μεσημβρίαν ἐν μεγάλῃ πομπῇ.

Ὁ αὐτοκράτωρ, περιστοιχούμενος ὑπὸ πάσης τῆς αὐλῆς καὶ ἐπισήμων αὐτοῦ ξένων, τῶν πριγκήπων τῆς Γερμανίας, Ἀγγλίας καὶ Δανίας, ἀφίχθη ἐν τῷ τόπῳ τῆς Ἐκθέσεως, ὅπου εἶχον ἤδη συναθροισθῇ δέκα χιλιάδες θεαταί. Ἡ Α. Μεγαλειότης κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῆς Ἐκθέσεως ἀπήγγειλε λόγον ζωηρῶς χειροκροτηθέντα, ἐν ᾧ ἐξῆρε τὸ πλεονέκτημα τῶν συναθροίσεων τούτων καὶ τὴν ἐκδηλουμένην συμπάθειαν πρὸς τὸ ἔθνος.

ΑΥΤΟΘΙ, 18(30 Ἀπριλίου. — Ὁ Κ. Κάλαϋ θέλει ἐξακολουθήσει διαμένων εἰς τὴν θέσιν του ὡς διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Αὐστροουγγαρίας ἐν Βελιγραδίῳ. — Ἡ ἐξέγερσις τῶν ἁμαξηλατῶν κατέπαυσε. — Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἑταιρίας τοῦ αὐστριακοῦ Λόϋδ ἐν Κωνσταντινουπόλει διαδέχεται ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἑταιρίας τὸν ἀποβιώσαντα Κ. Τόππο.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 18(30. — Τὸ χρηματιστήριον εἰς ὕφεσιν. — Διακηρύξίς τις τοῦ Κ. Βαροδὲτ εὐχαριστεῖ τὸν λαὸν διὰ τὰς χορηγηθείσας αὐτῷ ψήφους καὶ ὑπόσχεται ὅτι θέλει ὑποστηρίξει τὴν Κυβέρνησιν ὡς ὑποψήφιος συμφιλιώσεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 18(30. — Τὸ χρηματιστήριον αὔριον ἔσεται κλειστόν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 18(30 — Συνέστη ἐπιτροπὴ ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἑνώσεως τῶν σερβικῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν δαπανῶν αἵτινες θέλουσιν προκύψει ἐκ τῶν γραμμῶν.

ΑΘΗΝΑΙ, 17(29 — Ὁ βασιλεὺς θέλει μεταβῇ εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ Ἔκθεσιν. — Αἱ συμπληρωματικαὶ ἐκλογαὶ διετάχθησαν. — Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεποιήθησαν τὴν δημοσίευσιν τῆς διαμαρτυρήσεως των κατὰ τῆς ἀναστολῆς τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Εἷς ὑπάλληλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὑπεξήρεσεν 150,000 δραχμῶν. Δὲν ἀναφέρεται ὅμως ἐὰν συνελήφθη ὁ ἔνοχος.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐν ταῖς ὁλλανδικαῖς ἀποικίαις, αἵτινες ἄλλοτε ἐφημίζοντο ἐπὶ εὐπειθείᾳ καὶ τάξει, ἀνεφάνη ἐπ' ἐσχάτων πνεῦμα ἀπειθείας. Ἐν τῇ νήσῳ Σουμάτρᾳ οἱ Ὁλλανδοὶ διεξάγουσιν ἀπὸ ἑβδομάδων ἤδη πόλεμον κατὰ τῶν φιλοταράχων Ἀτσίν. Κατ' ἀρχὰς ἡ τύχη ἐφάνη εὐμενὴς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Εὐρωπαίων, οἵτινες, ἀφοῦ ἐκυρίευσαν μικρά τινα ὀχυρώματα, ὥρμησαν καὶ κατὰ τοῦ κυριωτέρου φρουρίου τῶν Ἀτσίν· ἀλλ' ἡ ἔφοδος αὕτη ἀπέτυχε καὶ οἱ Ὁλλανδοί, καταδιωκόμενοι ὑπὸ τῶν ἀγρίων, ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν ἄχρι τῶν παρὰ τὴν θάλασσαν χαρακωμάτων, ἔνθα περιμένουσι νῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ στόλου ἐπικουρίας. Αἱ ἀπώλειαι τῶν Ὁλλανδῶν ὑπολογίζονται εἰς 500 νεκροὺς καὶ τραυματίας. Δὲν πρόκειται λοιπόν, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, περὶ συμπλοκῆς ἐπουσιώδους.

Εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ Πάπα ἐπῆλθε προσωρινή τις βελτίωσις καὶ ὁ ὑπέργηρος ποντίφηξ ἤρξατο ἤδη καταλείπων ἐπὶ τινας ὥρας τὴν κλίνην· ἀλλ' οὐχ ἧττον πολὺς γίνεται λόγος περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ διαδόχου. Ἐκ τῶν ὑποψηφίων μείζονας πιθανότητας ἐπιτυχίας ἔχει ὁ καρδινάλιος Ῥιάριος Σφόρτσας, γόνος εὐγενεστάτης οἰκογενείας τῆς Νεαπόλεως, ἀνὴρ συνετός, δραστήριος, μεγαλόφρων καὶ ἐν γένει μετριοπαθής, ἀλλὰ φίλα φρονῶν τοῖς Ἰησουίταις καὶ μὴ παραδεχόμενος τὴν ἰταλικὴν ἑνότητα. Ἀντίπαλος αὐτοῦ εἶναι ὁ καρδινάλιος Πανεβιάγκος, εἷς τῶν λογιωτάτων μοναχῶν τοῦ τάγματος τοῦ Ἁγίου Βενεδίκτου, ἀλλὰ φανατικώτατος ὑπέρμαχος τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας καὶ εἰς ἄκρον μισελεύθερος. Τὴν ἰδέαν τῆς μετὰ τῆς Ἰταλίας συνδιαλλαγῆς ἀντιπροσωπεύει ὁ φιλήσυχος καρδινάλιος Δεπιέτρω, ἀλλ' οὗτος ἔχει ἐλαχίστην πιθανότητα ἐπιτυχίας. Ἐὰν ἐκλεχθῇ Πάπας ὁ Σφόρτσας, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν πολιτικὴν τοῦ Πίου Θ', μὴ ἀναγνωρίζων μὲν τὰ τετελεσμένα γεγονότα, ἀλλὰ μὴ προστρέχων καὶ εἰς βίαια μέτρα. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πανεβιάγκου θὰ ἦναι ἀπ' ἐναντίας, περιφανὴς νίκη τῶν Ἰησουϊτῶν. (Ἡμέρα)

Τῇ 20 Ἀπριλίου συνῆλθεν ἐν Βόννῃ συνέλευσις ἀπεσταλμένων τῶν γερμανῶν παλαιοκαθολικῶν, ἐν ᾗ ἀπεφασίσθη ὅτι τὸ προσεχὲς γενικὸν αὐτῶν συνέδριον θέλει συνέλθει τῇ 10 σεπτεμβρίου ἐν Κωνσταντίᾳ. Τὸ πρώτιστον δὲ ἀντικείμενον τῶν συσκέψεων τῆς συνελεύσεως ταύτης ὑπῆρξε τὸ ζήτημα τῆς ἐκλογῆς ἐπισκόπου, ὅπερ ἐλύθη καταφατικῶς, ὁρισθέντος ἵνα ἡ ἐκλογὴ ἐνεργηθῇ ἐν Κολωνίᾳ τῇ πρώτῃ τετάρτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. Ἡ ἐπιχορήγησις τοῦ μέλλοντος ἀρχιποίμενος τῆς κοινότητος τῶν παλαιοκαθολικῶν φαίνεται προεξασφαλισθεῖσα ἐπί τινα ἔτη ἐκ προαιρετικῶν συνεισφορῶν. Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ῥηνοπεραίας ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι πρόθυμος νὰ χειροθετήσῃ τὸν νέον ἐπίσκοπον· ἀλλ' εἰσέτι ἀγνοεῖται ἀκριβῶς μέχρι τίνος οἱ παλαιοκαθολικοὶ καὶ πῶς θὰ μετάσχωσι τῆς ἐκλογῆς. Ἐν τούτοις ἐν τῷ προτελευταίῳ ἡμῶν ἀριθμῷ ἀνεφέρομεν, κατὰ τὸν «Βορρᾶν» τῶν Βρυξελλῶν, ἄρθρον τι τοῦ κυριωτέρου παλαιοκαθολικοῦ ὀργάνου τῆς Γερμανίας ἀποφαινομένου κατὰ τῆς ἀμέσου ἐκλογῆς καὶ τοὺς λόγους καθ' οὓς ἡ ἀναβολὴ αὕτη κρίνεται ἀναγκαία. Τὰ ἐν τῇ συνελεύσει τῆς Βόννης ἀποφασισθέντα ἐσχάτως ἀντιφάσκουσιν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς ἐκφρασθείσας ὑπὸ τοῦ εἰρημένου ὀργάνου γνώμας, τοῦτο δὲ παρέχει τὴν ὑπόνοιαν διαρρήξεως τοῦ παλαιοκαθολικισμοῦ εἰς δύω κλάδους, τοῦ μὲν τείνοντος πρὸς ὁλοσχερῆ ἀπὸ τῆς Ῥώμης χωρισμόν, τοῦ δὲ θέλοντος τοὐναντίον νὰ μετέλθῃ πᾶν μέσον πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ σχίσματος. (Νεολόγος.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ τοῦ ὀνόματος τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'. ἐψάλη χθὲς δοξολογία ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

Ἐν τῇ τελετῇ ταύτῃ παρῆσαν ὁ Πρόξενος καὶ ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν στολῇ, ὁ Πρόξενος τῆς Ῥωσσίας καὶ πλεῖστοι τῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ λοιπῶν ὁμογενῶν.

Ἀκολούθως ὁ Κύριος Τριανταφύλλης ἐδέχθη ἐν τῷ Προξενείῳ τὰς συγχαρητηρίους τῶν Κυρίων Προξένων καὶ τῶν προκρίτων Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Τὸ ἐνταῦθα σταθμεῦον αὐτοκρ. πολεμικὸν πλοῖον, καθὼς καὶ τὸ αὐστριακόν, εἶχον ἀνηρτημένην ἀπὸ πρωΐας τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν. Περὶ δὲ τὴν μεσημβρίαν, ὑψώσαντα αὐτὴν ἐπὶ τοῦ μεσαίου ἱστοῦ, τὴν ἐχαιρέτισαν δι' εἴκοσι καὶ ἑνὸς κανονοβολισμῶν.

Ἡ διὰ τοῦ χαιρετισμοῦ τούτου ἀποδοθεῖσα τῇ Ἑλλάδι τιμὴ διήγειρε δικαίως τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ παρὰ τῷ ἐσχάτῳ τῶν ἐνταῦθα ὁμογενῶν.

— Ὁ ἄθλιος ἐκεῖνος κληρικός, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφομεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ τῆς «Σμύρνης» ὅτι μετὰ σοβαρὰ ἐγκλήματα εἶχε προσφύγει εἰς τὸν Πρεσβύτερον τῶν ἐν Μαγνησίᾳ διαμαρτυρομένων, συλληφθεὶς αὐτόθι κατὰ διαταγὴν τῆς Γεν. Διοικήσεως ἐτέθη ἐν ταῖς ἐγχωρίοις φυλακαῖς.

Πεποίθαμεν ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ θὰ ἱκανοποιήσωσι δεόντως τοὺς κειμένους νόμους ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

— Τὸ Σάββατον ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ νέος διοικητὴς τοῦ Λιβάνου Ἐξ. Ῥουστὲμ Πασσᾶς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ἀνεχώρησε διευθυνόμενος εἰς τὴν ἕδραν του.

— Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὰ πέριξ τῆς κωμοπόλεως Βουτζᾶ συνέβη χθὲς τὸ ἀκόλουθον δυστύχημα.

Πολίτης τις ἐκυνήγει ὅτε, παρουσιασθεὶς ἕτερος, ἐπίσης πολίτης ἁπλοῦς, ἠθέλησε νὰ ἀφαιρέσῃ τοῦ πρώτου τὸ ὅπλον ὡς κυνηγοῦντος δῆθεν ἄνευ ἀδείας. Ὁ κυνηγῶν ἀντέστη εἰς τὴν παράλογον αὐτοῦ ἀπαίτησιν, ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἐξηκολούθη ἐπιμένων εἰς αὐτήν, ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ τὸν πυροβολήσῃ κατὰ πρόσωπον.

Γενομένου γνωστοῦ τοῦ συμβάντος τούτου, ὁ μὲν τραυματισθεὶς μετηνέχθη εἰς τὴν κωμόπολιν Βουτζᾶ, ὁ δὲ τραυματίσας αὐτὸν δὲν ἀνεκαλύφθη εἰσέτι. Καθὰ δὲ ἠκούσαμεν, καὶ ὁ τραυματισθεὶς ἔφερε πιστόλιον τὸ ὁποῖον μετὰ τὸ ἀνωτέρω γεγονὸς εὑρέθη κενόν.

— Τελουμένων ἐν Καρσί-ἀκᾶ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀρραβώνων μεταξὺ νέου καὶ νέας, ἀμφοτέρων χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ἀντὶ ἱερέως ἀντήλλαξε τοὺς δακτυλίους ὁ παῖς πλουσίου τινὸς Ὀθωμανοῦ.

Καὶ εἰς ἀνώτερα.

Ἐκ τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης ἐρανιζόμεθα τὰ ἑπόμενα:

Κατὰ διαταγὴν τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου, λέγει ὁ «Ἀνατολικὸς Χρόνος,» ὁ πρώην Μέγας Βεζύρης Ἐσσὰτ Πασσᾶς, ὅστις, διορισθεὶς ἐσχάτως Γενικὸς Διοικητὴς Ἰκονίου, εἶχεν ἀπέλθει τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα μεταβαίνων εἰς τὴν νέαν αὐτοῦ θέσιν, ἀνεκλήθη τηλεγραφικῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς παρελθούσης Δευτέρας οἱ ὑπουργοὶ τῆς Υ. Πύλης συνῆλθον εἰς ἔκτακτον ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Προέδρου τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους Ε. Κιαμὴλ Πασσᾶ ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τῆς Α. Υ. τοῦ Μεγάλου Βεζύρου.

— Οἱ Ἐξ. Πρέσβεις τῆς Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας μεταβάντες τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν εἰς τὴν Υ. Πύλην ἔσχον ἀλληλοδιαδόχως συνέντευξιν μετὰ τοῦ Μεγάλου Βεζύρου Ὑψ. Μεχμὲτ Ῥουστῆ Πασσᾶ.

— Ἡ ἐνταῦθα ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἔλαβεν ἐξ Ἱεροσολύμων τηλεγράφημα, οὗτινος ἡ ἔννοια ἐν περιλήψει ἔχει ὡς ἑξῆς: Οἱ Λατῖνοι θέλοντες νὰ γένωνται κύριοι τοῦ ναοῦ συνέτριψαν τρίτην ἤδη φορὰν τὰς λυχνίας τῶν ὀρθοδόξων, αἵτινές εἰσιν ἀνηρτημέναι εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ μεγάλου ναοῦ τῆς Βηθλεὲμ τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὀρθόδοξον Κοινότητα. Ἡ κοινότης ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν διοικητὴν τῆς πόλεως ὅστις ἔπεμψεν ὑπάλληλον ἵνα ἀναρτήσῃ αὖθις τὰς λυχνίας εἰς τὰς θέσεις αὐτῶν. Ἐνῷ ὅμως οἱ ὀρθόδοξοι ἐνησχολοῦντο εἰς τὸ ν' ἀναρτήσωσιν αὐτάς, οἱ Λατῖνοι τὰς συνέτριψαν καὶ αὖθις ἐνώπιον τοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ διοικητοῦ.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Τάφου ἐποιήσατο ἤδη τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα παρὰ τῇ Υ. Πύλῃ ὑπὲρ τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν αὐθαδῶς καταπατουμένων δικαιωμάτων τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ὀρθοδόξου κοινότητος.

— Ἐν τῇ Ἀρμενικῇ ἐφημερίδι «Μασσὶς» ἀναγινώσκομεν τὰ ἑπόμενα:

«Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην, ὁ πρωτοσύγγελος τῆς Βουλγαρικῆς Ἐξαρχίας, συνοδευόμενος παρὰ τοῦ Βουλγάρου ἐπισκόπου Βιτωλίων, τοῦ Δόκτωρος Τσομακώφ, μέλους τοῦ ἐθνικοῦ Βουλγαρικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Γεωργάκη Ἐφένδη Καποῦ Κεχαγιᾶ τῆς Ἐξαρχίας, ἐπεσκέψατο τὸν Πατριάρχην τῶν Ἀρμενίων γενόμενος δεκτὸς μετὰ τῶν ὀφειλομένων αὐτῶν τιμῶν. Ὁ πρωτοσύγγελος τοῦ Ἐξάρχου ἀπερχόμενος ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς μητροπόλεως, ἔνθα ὁδηγηθεὶς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἀνέγνω εὐχάς τινας. Ἀφοῦ δὲ ἐπεσκέψατο τὴν ἐκκλησίαν λεπτομερῶς ἀπῆλθε λίαν εὐχαριστημένος ἐκ τῆς γενομένης αὐτῷ ὑποδοχῆς.»

Τὴν δὲ Κυριακὴν ὁ πρωτοσύγκελος τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων, συνοδευόμενος παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Ὀρτάκιοϊ, τοῦ Καποῦ-Κεχαγιᾶ τοῦ Ἀρμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τινων ἐγκρίτων τῆς Ἀρμενικῆς κοινότητος ἀντεπεσκέψατο ἐκ μέρους τοῦ Πατριάρχου τὸν Ἔξαρχον τῶν Βουλγάρων. (Βυζαντίς.)

— Κατὰ τὸν «Φάρον τοῦ Βοσπόρου» φήμη διαδίδοται ὅτι ἡ ἑταιρία Ἀζιζιὲ διελύθη. Τὸ ἐν λόγῳ φύλλον λέγει ὅτι αὕτη ἔζησε τοσοῦτον ὅσον καὶ τὰ ῥόδα. Τὸ Ναυαρχεῖον περιμένει ἀπὸ πολλοῦ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀτμοπλοίων αὐτοῦ φαίνεται, ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπομονή του ἐξηντλήθη, ἀπαιτεῖ ἵνα τῷ ἐπιστραφῶσιν αὐτά. (Τύπος.)

— Νέος τρόπος καταδιώξεως τῶν παλαιῶν καθολικῶν εἰσήχθη ἔν τινι τῆς Ἑλβετίας διαμερίσματι. Νεάνιδές τινες ἀπεφάσισαν νὰ ἐξοστρακίσωσιν ὅλους τοὺς νέους ἐκ τῆς συναναστροφῆς των, κλίνοντας εἰς τὰ τῶν παλαιῶν καθολικῶν φρονήματα· ἐκήρυξαν ὅτι οὐ μόνον δὲν θέλουσι τοὺς συζευχθῇ, ἀλλ' οὐδὲ χορεύσει μετ' αὐτῶν ποτέ. Τοιοῦτος ἀφορισμὸς εἶναι δραστικώτερος καὶ τοῦ αὐστηροτάτου ἐκκλησιαστικοῦ, διότι εἷς ζηλωτὴς ἀναμορφωτὴς ἤθελε προθυμότερον ἀνεχθῇ τὸ ἀνάθεμα ἱερέως παρὰ νὰ βλέπῃ τοὺς φίλους του συναθροίζοντας περὶ αὐτοὺς ὅλα τὰ ὡραῖα κοράσια ἐν αἰθούσῃ τινὶ χοροῦ.

— Λέγεται ὅτι εὐκολίαι θέλουσι δοθῇ εἰς τὸ ἐμπόριον καθόσον ἀφορᾷ τὴν πληρωμὴν τῶν τελωνιακῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων εἰδῶν. Οὕτω λοιπὸν τὸ ἐμπόριον ὅπερ ἐνταῦθα εὑρίσκεται ἀπὸ πολλοῦ ἐν στασιμότητι θέλει λάβει μείζονα ἀνάπτυξιν. (Θεατής.)

— Πληροφορούμεθα ὅτι ὅσον οὔπω μεταβαίνει εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἡ Α. Μ. ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Προκόπιος ὅπως καθυποβάλῃ τὰ σεβάσματα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλτάνον καὶ πρὸς τὴν Αὐτοκρ. Κυβέρνησιν, ἥτις τὰ δραστηριώτερα μέτρα κατέβαλε πρὸς διασκέδασιν τῶν σκανδάλων, ἅτινα προκαλοῦσιν οἱ Λατῖνοι ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεέμ, μολονότι οὐδὲν ἀποτελεσματικὸν ἐπετεύχθη μέχρι τοῦδε ἐξακολουθουσῶν τῶν ταραχῶν αὐτόσε μετὰ μείζονος ἐπιτάσεως, καθ' ἃς ἔχομεν ἐκεῖθεν νεωτέρας εἰδήσεις.

— Μανθάνομεν ὅτι ἐν τῇ Δημαρχίᾳ ἤδη ἀσχολοῦνται περὶ τὴν σύνταξιν κανονισμοῦ καθ' ὃν οἱ τῶν ἁμαξῶν ἵπποι, οἱ πρὸς ἵππευσιν χρήσιμοι καὶ οἱ φορτηγοί, οἱ ὄνοι καὶ ἄλλα φορτηγὰ κτήνη, θέλουσιν ὑποβληθῇ εἰς μηνιαίαν φορολογίαν, ποικίλλουσαν μεταξὺ 30 παράδων μέχρι 3 γροσίων, καὶ ὅτι ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἔσονται ἀπηλλαγμένοι οἱ ἵπποι τῶν ὑπαλλήλων τῶν ξένων πρεσβειῶν καὶ οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸν αὐτοκρ. στρατόν.

— Κατὰ τὸν «Τύπον,» γενικὴ ἀναφορὰ ἐκ τῆς ἐπαρχίας Νύσσης διεβιβάσθη κατ' αὐτὰς εἰς τὰ Πατριαρχεῖα, δι' ἧς ἅπαντες οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας ταύτης ἐξαιτοῦνται, ὅπως ἀποσταλῇ τούτοις ὁ ὀρθόδοξος αὐτῶν ἀρχιερεύς, καθότι οὐδόλως στέργουσι νὰ συνταχθῶσι τῇ σχισματικῇ Ἐξαρχίᾳ οὐδὲ ἀναγνωρίζουσι τὸν σχισματικὸν ἀρχιερέα, ὃν κατ' οὐδένα τρόπον θέλουσι νὰ παραδεχθῶσιν. Οὗτος, συμφώνως ταῖς ὁδηγίαις ἃς ἔλαβε παρὰ τῆς σχισματικῆς Ἐξαρχίας, περιῆλθεν εἰς τὰ χωρία, ὅπως συναθροίσῃ ὑπογραφάς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ εὕρῃ εἰμὴ δύο μόνον τοιαύτας! Τοιαῦτα ταὐλάχιστον φέρει τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον, ὅπερ κρίνομεν διὰ πολλοὺς λόγους ἄξιον δημοσιεύσεως.

— Σήμερον ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος πρόκειται νὰ συγγευματίσῃ ἐν τοῖς Αὐτοκρατορικοῖς Ἀνακτόροις τοῦ Τσιραγὰν μετὰ τῆς Β. Ὑψ. τοῦ Δουκὸς Σὰξ-Βέϊμαρ. Ἐν τῇ τραπέζῃ θέλουσι παρακαθήσει δεκατέσσαρες συνδαιτημόνες ἐκ τῶν ὑπουργῶν τῆς Ὑψ. Πύλης καὶ τῶν ἀκολούθων τοῦ Δουκός, μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γερμανίας Κάουδελ, καὶ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας.

— Ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλῳ ἀνεφέραμεν περὶ τῶν τραγικῶν σκηνῶν αἵτινες ἔλαβον χώραν ἐν Βηθλεέμ, αἰσθανόμενοι ἐνδόμυχον ἄλγος καὶ ὀδύνην διὰ τὰ ἀπό τινος διαδραματιζόμενα ἐν τῇ φάτνῃ τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τῶν Λατίνων.

Ἅμα ἐγνώσθη ἐνταῦθα ἡ τηλεγραφικὴ εἴδησις περὶ τῶν ἐκεῖσε λαβόντων χώραν, ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἡμῶν ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Τάφου συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ Καποῦ Κεχαγιᾶ τῶν Πατριαρχείων κ. Σταυράκη Ἐφένδη μετέβη τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τὴν Ὑψ. Πύλην ὅπως καθυποβάλῃ εἰς τὴν Α. Ε. τὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργόν, Σαβφὲτ Πασσᾶν, τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων, ἐπερειδομένη εἰς ἀρχαῖα διατάγματα τῶν κατακτητῶν τῆς Παλαιστίνης κλπ. Ὀμάρη, εἰς Χάττια τοῦ κατακτητοῦ Μωάμεθ Β' καὶ τῶν ἐνδόξων ἀπογόνων αὐτοῦ. Μετὰ μακρὰν συνδιάλεξιν μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ καὶ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιτροπῆς, ἡ Α. Ε. Σαβφὲτ Πασσᾶς ὑπεσχέθη εἰς αὐτήν, ὡς μανθάνομεν, ὅτι θέλει δώσει τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς πρὸς τὸν διοικητὴν Παλαιστίνης περὶ τελείας ἐξομαλύνσεως τοῦ ζητήματος. Πληροφορούμεθα δ' ὅτι καὶ σήμερον ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ Ἁγίου Τάφου μετέβη αὖθις πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Α. Ἐξ. τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ ὅπως καθυποβάλῃ αὐτῷ ὅσα ἔχει ἀνὰ χεῖρας *Χάττια*, Διατάγματα καὶ λοιπὰ σχετικὰ πρὸς ἃ οἱ ὀρθόδοξοι κέκτηνται δικαιώματα ἐν τῷ σπηλαίῳ Βηθλεὲμ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὁποῖα πεποίθαμεν ὅτι ἡ Αὐτοκρ. Κυβέρνησις δὲν θέλει ἐπιτρέψει ἵνα καταπατῶνται ἐπὶ πλέον ἀτιμωρητεὶ ὑπὸ τῶν ξένων οἵτινες μεταβαίνουσιν εἰς τὴν Ἁγίαν γῆν ὅπως βάλωσι μάχαιραν ἀντὶ εἰρήνης καὶ ἐνσπείρωσιν εἰς τοὺς πιστοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλτάνου τὸν ἰὸν τῆς ἰησουϊτικῆς αὐτῶν μοχθηρίας καὶ ἐπαναφέρωσι τὰ ἀρχαῖα μίση μεταξὺ τῶν διαφόρων θρησκευτικῶν δογμάτων, ἅτινα ἐπί τινα χρόνον ἐφάνησαν κατευνασθέντα.

— Εἷς ἐκ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς «Γερμανι-